

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

11. prosinca 2019.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 7. i 8. – Direktiva 95/46/EZ – Članak 6. stavak 1. točka (c) i članak 7. točka (f) – Zakonitost obrade osobnih podataka – Nacionalni propis kojim se dopušta videonadzor radi osiguranja sigurnosti i zaštite osoba, imovine i dragocjenosti te ostvarenja zakonitih interesa, bez privole ispitanika – Postavljanje sustava videonadzora u zajedničkim dijelovima stambene zgrade”

U predmetu C-708/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunalul București (Okružni sud u Bukureštu, Rumunjska), odlukom od 2. listopada 2018., koju je Sud zaprimio 6. studenoga 2018., u postupku

TK

protiv

Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: A. Prechal (izvjestiteljica), predsjednica vijeća, L. S. Rossi, J. Malenovský, F. Biltgen i N. Wahl, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Pitruzzella,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za rumunjsku vladu, C.-R. Canțăr, O.-C. Ichim i A. Wellman, u svojstvu agenata,
- za češku vladu, M. Smolek, J. Vlácil i O. Serdula, u svojstvu agenata,
- za dansku vladu, J. Nymann-Lindgren, M. Wolff i P. Z. L. Ngo, u svojstvu agenata,
- za Irsku, M. Browne, G. Hodge i A. Joyce, u svojstvu agenata, uz asistenciju D. Fenelly, *BL*,
- za austrijsku vladu, G. Hesse i J. Schmoll, zatim J. Schmoll, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: rumunjski

- za portugalsku vladu, L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, L. Medeiros, I. Oliveira i M. Cancela Carvalho, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, H. Kranenborg, D. Nardi i L. Nicolae, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 6. stavka 1. točke (e) i članka 7. točke (f) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.) kao i članaka 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između TK-a i Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A (Udruga suvlasnika zgrade M5A-stubište A, Rumunjska; u daljnjem tekstu: udruga suvlasnika), povodom TK-ova zahtjeva da se toj udruzi naloži da stavi izvan funkcije sustav videonadzora te zgrade i ukloni kamere postavljene u njezinim zajedničkim dijelovima.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Direktiva 95/46 stavljena je izvan snage i zamijenjena s učinkom od 25. svibnja 2018. Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravak SL 2018., L 127, str. 2.). Međutim, s obzirom na datum nastanka činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku, na nje se i dalje primjenjuju odredbe te direktive.
- 4 Cilj Direktive 95/46, u skladu s njezinim člankom 1., jest zaštita temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba, a posebno njihovih prava na privatnost u vezi s obradom osobnih podataka, kao i uklanjanje prepreka slobodnom prijenosu takvih podataka.
- 5 Člankom 3. stavkom 1. te direktive predviđa se:

„Ova Direktiva se primjenjuje na osobne podatke koji se u cijelosti ili djelomično obrađuju automatskim putem i na obradu podataka koja nije automatska, a koja čini dio sustava arhiviranja ili će činiti dio sustava arhiviranja.”
- 6 Poglavlje II. navedene direktive sadržava odjeljak I., naslovljen „Načela koja se odnose na kvalitetu podataka”, koji se sastoji od članka 6. iste direktive, koji je određivao:

„1. Države članice osiguravaju da su osobni podaci:

- (a) obrađeni pošteno i zakonito;
- (b) prikupljeni u posebne, izričite i zakonite svrhe te da ih se dalje ne obrađuje na način koji bi bio nespojiv s tom svrhom. Daljnja obrada podataka u povijesne, statističke ili znanstvene svrhe ne smatra se nespojivom pod uvjetom da ta država članica osigura odgovarajuću zaštitu;

- (c) prikladni, relevantni i da nisu pretjerani u odnosu na svrhu zbog koje se prikupljaju i/ili dalje obrađuju;
- (d) točni i, po potrebi, dopunjeni; potrebno je poduzeti sve odgovarajuće mjere da se podaci koji su netočni ili nepotpuni izbrišu ili isprave, uzimajući u obzir svrhu zbog koje se prikupljaju ili zbog koje se dalje obrađuju;
- (e) čuvani u obliku koji omogućava identifikaciju osoba čiji se podaci obrađuju samo tijekom razdoblja potrebnog u svrhe zbog kojih se podaci prikupljaju ili zbog kojih se dalje obrađuju. Države članice dužne su predvidjeti odgovarajuću zaštitu za pohranu osobnih podataka za duža razdoblja ili za povijesnu, statističku ili znanstvenu uporabu.

2. [Voditelj obrade] mora osigurati postupanje u skladu sa stavkom 1. ovog članka.”

- 7 U odjeljku II. tog poglavlja II., naslovljenom „Mjerila za zakonitost obrade podataka”, članak 7. Direktive 95/46 glasio je:

„Države članice osiguravaju da se osobni podaci mogu obrađivati jedino ako:

- (a) je [ispitanik] nedvosmisleno [dao] svoju [privolu]
ili
- (b) je obrada potrebna za izvršavanje ugovora kojem je [ispitanik] stranka ili kako bi se poduzele mjere na zahtjev [ispitanika] prije sklapanja ugovora
ili
- (c) je obrada potrebna za sukladnost sa zakonskom obvezom kojoj [voditelj obrade] podliježe
ili
- (d) je obrada potrebna kako bi se zaštitili vitalni interesi [ispitanika]
ili
- (e) je obrada potrebna za izvršavanje zadatka koji se provodi zbog javnog interesa ili pri izvršavanju javne ovlasti koju ima [voditelj obrade] ili treća stranka kojoj se podaci otkrivaju
ili
- (f) je obrada potrebna u svrhe zakonitog interesa koji ima [voditelj obrade] ili treća stranka ili stranke kojima se podaci otkrivaju, osim kada su ti podaci podređeni interesu za temeljna prava i slobode [ispitanika koji] zahtijeva zaštitu na temelju članka 1. stavka 1. ove Direktive.”

Rumunjsko pravo

- 8 Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (Zakon br. 677/2001 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju tih podataka) (*Monitorul Oficial*, dio I., br. 790 od 12. prosinca 2001.), kako je izmijenjena Zakonom br. 102/2005 i hitnom uredbom vlade br. 36/2007, primjenjiva *ratione temporis* na spor u glavnom postupku, donesena je radi prenošenja Direktive 95/46 u rumunjsko pravo.

9 Člankom 5. tog zakona određivalo se:

„1. Svaka obrada osobnih podataka, osim ako se [ne] odnosi na podatke koji pripadaju kategorijama iz članka 7. stavka 1. i članaka 8. i 10., može se provesti samo ako je ispitanik dao svoju izričitu i nedvosmisleni privolu za tu obradu.

2. Privola ispitanika nije potrebna u sljedećim slučajevima:

- (a) kada je obrada potrebna za izvršavanje ugovora ili predugovora kojeg je ispitanik ugovorna strana, ili kako bi se donijele mjere na zahtjev ispitanika prije sklapanja ugovora ili predugovora;
- (b) kada je obrada potrebna radi zaštite života, fizičkog integriteta ili zdravlja ispitanika ili druge ugrožene osobe;
- (c) kada je obrada potrebna radi poštovanja zakonske obveze voditelja obrade;
- (d) kada je obrada potrebna za izvršavanje zadatka koji se provodi zbog javnog interesa ili pri izvršavanju javne ovlasti koju ima voditelj obrade ili treća stranka kojoj se podaci otkrivaju;
- (e) kada je obrada potrebna u svrhe zakonitog interesa voditelja obrade ili treće stranke kojoj se podaci otkrivaju, osim kada taj interes dovodi u pitanje interes za temeljna prava i slobode ispitanika;
- (f) kada se obrada odnosi na podatke koji su u skladu sa zakonom dostupni javnosti;
- (g) kada se obrada provodi isključivo u statističke svrhe odnosno za potrebe povijesnog ili znanstvenog istraživanja, a podaci ostaju anonimni tijekom cijele obrade.

3. Odredbe stavka 2. ne dovode u pitanje zakonske odredbe kojima se uređuje obveza javnih tijela da poštuju i štite osobni, obiteljski i privatni život.”

- 10 Odluka br. 52/2012 koju je donijela Autoritate Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Nacionalno tijelo za nadzor obrade osobnih podataka, Rumunjska, u daljnjem tekstu: ANSPDCP) u vezi s obradom osobnih podataka putem videonadzora, u verziji koja se primjenjuje na spor u glavnom postupku, u članku 1. predviđala je:

„Prikupljanje, bilježenje, pohranjivanje, upotreba, prijenos, otkrivanje te bilo koji drugi postupak obrade slika putem videonadzora, koji omogućuje izravno ili neizravno utvrđivanje identiteta pojedinaca, predstavlja postupak obrade osobnih podataka koji ulazi u područje primjene [Zakona br. 677/2001].”

- 11 Člankom 4. te odluke predviđalo se:

„Videonadzor se prvenstveno može provoditi radi:

- (a) sprječavanja kaznenih djela i borbe protiv njih;
- (b) nadzora cestovnog prometa i utvrđivanja povreda pravila o cestovnom prometu;
- (c) sigurnosti i zaštite osoba, imovine i dragocjenosti, nekretnina i javnih objekata kao i njihovih ograđenih prostora;
- (d) provedbe mjera od javnog interesa ili izvršavanja javnih ovlasti;

(e) ostvarivanja zakonitih interesa, pod uvjetom da se time ne ugrožavaju temeljna prava i slobode ispitanikâ.”

12 U skladu s člankom 5. stavcima 1. do 3. navedene odluke:

„1. Videonadzor se može provoditi na površinama i mjestima koja su otvorena za javnost ili namijenjena javnosti, uključujući javne pristupne ceste na javnim ili privatnim površinama, pod uvjetima predviđenima zakonom.

2. Videokamere moraju biti postavljene na vidljivim mjestima.

3. Zabranjena je upotreba skrivenog videonadzora, osim u slučajevima predviđenima zakonom.”

13 Člankom 6. iste odluke predviđalo se:

„Obrada osobnih podataka putem sustava videonadzora provodi se uz izričitu i nedvosmislenu privolu ili u slučajevima iz članka 5. stavka 2. Zakona br. 677/2001 [...].”

Glavni postupak i prethodna pitanja

14 TK je vlasnik stana u zgradi M5A u kojem boravi. Na zahtjev određenih suvlasnika te zgrade, udruga suvlasnika je na općoj skupštini koja je održana 7. travnja 2016. donijela odluku kojom se odobrava postavljanje kamera za videonadzor u toj zgradi.

15 U skladu s tom odlukom u zajedničkim dijelovima zgrade M5A postavljene su tri kamere za videonadzor. Prva kamera bila je usmjerena prema pročelju zgrade, dok su druga i treća kamera bile postavljene u prizemlju te u dizalu zgrade.

16 TK se usprotivio postavljanju tog sustava videonadzora s obrazloženjem da se njime povređuje pravo na poštovanje privatnog života.

17 Nakon što je utvrdio da je – unatoč tomu što je poduzeo brojne korake te unatoč tomu što je udruga suvlasnika u pisanom obliku priznala da je postavljeni sustav videonadzora nezakonit – taj sustav i dalje bio u funkciji, TK je pokrenuo postupak pred sudom koji je uputio zahtjev kako bi se navedenoj udruzi naložilo da ukloni tri kamere i da ih konačno stavi izvan funkcije, pod prijetnjom novčane kazne.

18 TK je pred tim sudom tvrdio da se predmetnim sustavom videonadzora povređuje primarno i sekundarno pravo Unije, osobito njegovo pravo na poštovanje privatnog života, kao i nacionalno pravo u vezi s pravom na poštovanje privatnog života. Osim toga, naveo je da je udruga suvlasnika preuzela funkciju voditelja obrade osobnih podataka a da pritom nije slijedila postupak registracije koji je u tu svrhu predviđen zakonom.

19 Udruga suvlasnika navela je da je odluka o postavljanju sustava videonadzora bila donesena kako bi se na najučinkovitiji mogući način nadzirali ulasci i izlasci iz zgrade, s obzirom na to da je dizalo u više navrata bilo vandalizirano i da je više stanova, kao i zajedničkih dijelova, bilo predmet provala i krađa.

20 Također je pojasnila da druge mjere koje je prethodno bila donijela, to jest postavljanje sustava za ulazak u zgradu s portafonom i magnetskom karticom, nisu spriječile ponavljanje kaznenih djela iste prirode.

- 21 Usto, udruga suvlasnika prosljedila je TK-u zapisnik koji je sastavila s društvom koje je postavilo kamere sustava videonadzora, u kojem je bilo navedeno da je 21. listopada 2016. tvrdi disk sustava izbrisan i odspojen, da je taj sustav stavljen izvan funkcije i da su snimljene slike izbrisane.
- 22 Udruga mu je dostavila i drugi zapisnik od 18. svibnja 2017. iz kojeg proizlazi da su tri videonadzorne kamere uklonjene. U tom je zapisniku pojašnjeno da je udruga suvlasnika u međuvremenu dovršila postupak koji joj omogućava registraciju kao voditelja obrade osobnih podataka.
- 23 Međutim, TK je pred sudom koji je uputio zahtjev izjavio da su tri videonadzorne kamere i dalje bile postavljene.
- 24 Sud koji je uputio zahtjev ističe da se člankom 5. Zakona br. 677/2001 načelno predviđa da se obrada osobnih podataka, poput snimanja slika putem sustava videonadzora, može provesti samo ako je ispitanik dao svoju izričitu i nedvosmisleni privolu. Međutim, u stavku 2. istog članka navodi se niz iznimki od tog pravila, među kojima je i ona koja se odnosi na potrebu zaštite života, fizičkog integriteta ili zdravlja ispitanika odnosno druge ugrožene osobe. ANSPDCP-ovom Odlukom br. 52/2012 predviđena je iznimka iste prirode.
- 25 Sud koji je uputio zahtjev poziva se zatim na članak 52. stavak 1. Povelje kojim se utvrđuje načelo prema kojem između cilja koji se želi postići zadiranjem u prava i slobode građana i upotrijebljenih sredstava, mora postojati odnos proporcionalnosti.
- 26 Međutim, prema mišljenju tog suda, ne čini se da je predmetni sustav videonadzora o kojemu je riječ u postupku koji se pred njim vodi bio upotrijebljen na način ili u svrhu koja nije u skladu s ciljem koji je navela udruga suvlasnika, to jest s ciljem zaštite života, fizičkog integriteta ili zdravlja ispitanika, odnosno suvlasnika zgrade u kojoj je taj sustav postavljen.
- 27 U tim je okolnostima Tribunalul București (Okružni sud u Bukureštu, Rumunjska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članke 8. i 52. Povelje kao i članak 7. točku (f) Direktive 95/46 tumačiti na način da im se protive nacionalne odredbe poput onih o kojima je riječ u ovom slučaju, to jest članak 5. stavak 2. Zakona br. 677/2001 i članak 6. [ANSPDCP-ove Odluke br. 52/2012], koje predviđaju mogućnost uporabe videonadzora kako bi se zajamčila sigurnost i zaštita osoba, imovine i dragocjenosti te za ostvarenje zakonitih interesa, a da ispitanik nije dao svoju privolu?
2. Treba li članke 8. i 52. Povelje tumačiti na način da se ograničenjem prava i sloboda putem videonadzora poštuje načelo proporcionalnosti, udovoljava zahtjevu nužnosti i ciljevima u općem interesu ili zahtjevu zaštite prava i sloboda drugih, kada voditelj obrade može poduzeti i druge mjere za zaštitu zakonitog interesa o kojem je riječ?
3. Treba li članak 7. točku (f) Direktive 95/46 tumačiti na način da ,zakoniti interes' voditelja obrade mora u trenutku obrade biti dokazan, postojeći i stvaran?
4. Treba li članak 6. stavak 1. točku (e) Direktive 95/46 tumačiti na način da je obrada (videonadzor) pretjerana i neprikladna kada voditelj obrade može poduzeti druge mjere za zaštitu zakonitog interesa o kojem je riječ?”

O prethodnim pitanjima

- 28 Najprije valja utvrditi, kao prvo, da, iako sud koji je uputio zahtjev svojim četvrtim pitanjem upućuje na članak 6. stavak 1. točku (e) Direktive 95/46, on ne daje nikakvo objašnjenje u pogledu relevantnosti te odredbe za rješavanje spora o kojem je riječ u glavnom postupku.

- 29 Naime, navedena se odredba odnosi samo na zahtjeve koje mora ispunjavati pohrana podataka. Međutim, ništa u spisu kojim Sud raspolaže ne upućuje na to da se glavni postupak odnosi na taj aspekt.
- 30 Suprotno tomu, u mjeri u kojoj sud koji je uputio zahtjev tim pitanjem u biti pita je li postavljanje sustava videonadzora, poput onog o kojemu je riječ u postupku koji se pred njim vodi, proporcionalno ciljevima koji se žele postići, valja istaknuti to da se pitanje ispunjavaju li osobni podaci koje taj sustav prikuplja zahtjev proporcionalnosti odnosi na tumačenje članka 6. stavka 1. točke (c) Direktive 95/46.
- 31 Potonju odredbu treba uzeti u obzir prilikom provjere drugog uvjeta primjene iz članka 7. točke (f) Direktive 95/46, prema kojem obrada osobnih podataka mora biti „potrebna” u svrhe zakonitog interesa.
- 32 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev u svojem prvom i drugom pitanju upućuje na članke 8. i 52. Povelje, promatrane zasebno ili u vezi s člankom 7. točkom (f) Direktive 95/46. Međutim, Sud je već pojasnio da ocjena uvjeta iz te odredbe - koji se odnosi na postojanje temeljnih prava i sloboda ispitanika koji prevladavaju nad zakonitim interesom voditelja obrade ili treće stranke odnosno stranaka kojima se podaci otkrivaju - zahtijeva odvagivanje predmetnih suprotstavljenih prava i interesa s obzirom na konkretne okolnosti svakog pojedinog slučaja, u okviru kojeg se u obzir mora uzeti važnost pravâ ispitanika koja proizlaze iz članaka 7. i 8. Povelje (presuda od 24. studenoga 2011., Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 i C-469/10, EU:C:2011:777, t. 40.). Iz toga slijedi da se ti članci 8. i 52. u ovom slučaju ne smiju primjenjivati zasebno.
- 33 S obzirom na prethodno navedeno, valja smatrati da sud koji je uputio zahtjev svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, u biti pita treba li članak 6. stavak 1. točku (c) i članak 7. točku (f) Direktive 95/46, u vezi s člancima 7. i 8. Povelje, tumačiti na način da im se protive nacionalne odredbe kojima se dopušta postavljanje sustava videonadzora, poput sustava o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji je postavljen u zajedničkim dijelovima stambene zgrade u svrhu ostvarenja zakonitih interesa osiguranja sigurnosti i zaštite osoba, imovine i dragocjenosti, bez privole ispitanikâ?
- 34 Valja podsjetiti na to da nadzor koji se provodi snimanjem videozapisa osoba, pohranjenog na uređaj za trajno snimanje, odnosno tvrdi disk, predstavlja u skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive 95/46 automatsku obradu osobnih podataka (presuda od 11. prosinca 2014., Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, t. 25.).
- 35 Slijedom toga, sustav videonadzora putem kamere treba smatrati automatskom obradom osobnih podataka u smislu navedene odredbe kada postavljeni uređaj omogućuje snimanje i pohranjivanje osobnih podataka poput slika koje omogućuju utvrđivanje identiteta fizičkih osoba. Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri ima li sustav o kojemu je riječ u glavnom postupku takva obilježja.
- 36 Osim toga, svaka obrada osobnih podataka mora, s jedne strane, biti usklađena s načelima o kvaliteti podataka navedenima u članku 6. Direktive 95/46 i, s druge strane, odgovarati jednom od načela zakonitosti obrade podataka navedenih u članku 7. te direktive (presuda od 13. svibnja 2014., Google Spain i Google, C-131/12, EU:C:2014:317, t. 71. i navedena sudska praksa).
- 37 Člankom 7. Direktive 95/46 utvrđen je iscrpan i taksativan popis slučajeva u kojima se obrada osobnih podataka može smatrati zakonitom. Države članice ne mogu ni dodati nova načela tom članku u pogledu zakonitosti obrade osobnih podataka ni predvidjeti dodatne zahtjeve kojima bi se izmijenio doseg nekog od šest načela predviđenih u tom članku (presuda od 19. listopada 2016., Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, t. 57.).
- 38 Iz toga slijedi da obrada osobnih podataka, kako bi je se moglo smatrati zakonitom, mora biti obuhvaćena jednim od šest slučajeva predviđenih u članku 7. Direktive 95/46.

- 39 Pitanja koja postavlja sud koji je uputio zahtjev osobito se tiču načela koje se odnosi na zakonitost obrade podataka iz članka 7. točke (f) Direktive 95/46, odredbe koja je u rumunjski pravni poredak prenesena člankom 5. stavkom 2. točkom (e) Zakona br. 677/2001, na koji također upućuje članak 6. ANSPDCP-ove Odluke br. 52/2012, osobito kad je riječ o obradi osobnih podataka uz pomoć sredstva videonadzora.
- 40 U tom pogledu, člankom 7. točkom (f) Direktive 95/46 predviđena su tri kumulativna uvjeta zakonitosti obrade osobnih podataka, odnosno, kao prvo, da je svrha obrade zakonit interes voditelja obrade ili treće stranke odnosno stranaka kojima se podaci otkrivaju, kao drugo, da je obrada osobnih podataka potrebna za ostvarenje tog zakonitog interesa i, kao treće, da interes ili temeljna prava i slobode ispitanika ne prevladavaju nad tim zakonitim interesom (presuda od 4. svibnja 2017., Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, t. 28.).
- 41 Valja naglasiti da se člankom 7. točkom (f) Direktive 95/46 ne zahtijeva privola ispitanika. Takva privola je kao uvjet za obradu osobnih podataka predviđena samo u članku 7. točki (a) te direktive.
- 42 U ovom se slučaju cilj koji voditelj obrade nastoji postići postavljanjem sustava videonadzora kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, odnosno zaštita imovine, zdravlja i života suvlasnika zgrade, može kvalificirati kao „zakoniti interes” u smislu članka 7. točke (f) Direktive 95/46. Prvi uvjet utvrđen u toj odredbi stoga je načelno ispunjen (vidjeti analogijom presudu od 11. prosinca 2014., Ryněš, C-212/13, EU:C:2014:2428, t. 34.).
- 43 Međutim, sud koji je uputio zahtjev postavlja pitanje mora li se prvi od uvjeta predviđenih člankom 7. točkom (f) shvatiti na način da interes dotičnog voditelja obrade mora, s jedne strane, biti „dokazan” i, s druge strane, „postojeći i stvaran u trenutku obrade”.
- 44 U tom pogledu valja istaknuti, kao što su to istaknule i rumunjska i češka vlada, Irska, austrijska vlada, portugalska vlada i Komisija, da s obzirom na to da, u skladu s člankom 7. točkom (f) Direktive 95/46, voditelj obrade osobnih podataka odnosno treća stranka kojoj se podaci otkrivaju mora imati zakoniti interes koji opravdava tu obradu, taj interes na datum obrade mora biti postojeći i stvaran, a ne hipotetski. Međutim, prilikom ocjene svih okolnosti predmetnog slučaja ne može se zahtijevati da je sigurnost imovine i osoba već bila ugrožena.
- 45 U ovom slučaju čini se da je, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, uvjet koji se odnosi na postojeći i stvaran interes u svakom slučaju ispunjen, s obzirom na to da je sud koji je uputio zahtjev istaknuo da je prije postavljanja sustava bilo krađa, provala i vandalizama, i to unatoč tomu što je na ulazu u zgradu bio postavljen sigurnosni sustav s portafonom i magnetskom karticom.
- 46 Kad je riječ o drugom uvjetu iz članka 7. točke (f) Direktive 95/46, koji se odnosi na potrebu obrade osobnih podataka u svrhu ostvarenja zakonitog interesa, Sud je podsjetio na to da odstupanja od načela zaštite osobnih podataka i njegova ograničenja treba predvidjeti u granicama onog što je nužno (presuda od 4. svibnja 2017., Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, t. 30. i navedena sudska praksa).
- 47 Tim se uvjetom sudu koji je uputio zahtjev nalaže da provjeri može li se zakoniti interes obrade podataka koji se ostvaruje putem videonadzora o kojemu je riječ u glavnom postupku, te koji se u biti sastoji od osiguranja sigurnosti imovine i osoba te sprečavanja počinjenja kaznenih djela, razumno na jednako učinkovit način postići drugim sredstvima kojima se manje zadire u temeljne slobode i prava ispitanika, konkretno u prava na poštovanje privatnog života i zaštitu osobnih podataka zajamčena člancima 7. i 8. Povelje.
- 48 Usto, kao što je to tvrdila Komisija, uvjet koji se odnosi na potrebu obrade mora se ispitati zajedno s takozvanim načelom „smanjenja količine podataka” iz članka 6. stavka 1. točke (c) Direktive 95/46, prema kojem osobni podaci moraju biti „prikladni, relevantni i da nisu pretjerani u odnosu na svrhu zbog koje se prikupljaju i/ili dalje obrađuju”.

- 49 Iz spisa kojim raspolaže Sud proizlazi da se čini da su zahtjevi koji se odnose na proporcionalnost obrade podataka o kojoj je riječ u glavnom postupku uzeti u obzir. Naime, nesporno je da su prvotno bile poduzete alternativne mjere koje su se sastojale od postavljanja na ulaz u zgradu sigurnosnog sustava s portafonom i magnetskom karticom, koje su se pokazale nedovoljnim. Usto, predmetni uređaj za videonadzor ograničen je samo na zajedničke dijelove zgrade u suvlasništvu i na pristupne putove zgradi.
- 50 Međutim, proporcionalnost obrade podataka putem uređaja za videonadzor mora se ocijeniti s obzirom na konkretne modalitete postavljanja i funkcioniranja tog uređaja, kojima se mora ograničiti njegov utjecaj na prava i slobode ispitanika, ali ujedno i osigurati učinkovitost predmetnog sustava videonadzora.
- 51 Stoga, kao što to tvrdi Komisija, uvjet koji se odnosi na potrebu obrade podrazumijeva da voditelj obrade mora ispitati, na primjer, je li dovoljno da videonadzor funkcionira samo noću ili izvan uobičajenog radnog vremena, i blokirati ili zamutiti slike snimljene u područjima gdje nadzor nije potreban.
- 52 Naposljetku, kad je riječ o trećem uvjetu iz članka 7. točke (f) Direktive 95/46 koji se odnosi na postojanje temeljnih prava i sloboda ispitanika koja prevladavaju nad zakonitim interesom voditelja obrade podataka ili treće stranke odnosno stranaka kojima se podaci otkrivaju, valja podsjetiti na to da, kao što je to već spomenuto u točki 32. ove presude, ocjena tog uvjeta zahtijeva odvagivanje predmetnih suprotstavljenih prava i interesa s obzirom na konkretne okolnosti svakog pojedinog slučaja, u okviru kojeg se u obzir mora uzeti važnost prava ispitanika koja proizlaze iz članka 7. i 8. Povelje.
- 53 U tom kontekstu, Sud je presudio da se članak 7. točka (f) Direktive 95/46 protivi tomu da država članica kategorički i općenito isključi mogućnost obrade za određene kategorije osobnih podataka bez omogućavanja odvagivanja suprotstavljenih prava i interesa o kojima je riječ u konkretnom slučaju. Država članica stoga ne može za te kategorije definitivno propisati rezultat odvagivanja suprotstavljenih prava i interesa bez omogućavanja različitog rezultata ovisno o pojedinim okolnostima konkretnog slučaja (presuda od 19. listopada 2016., Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, t. 62.).
- 54 Iz sudske prakse Suda također proizlazi da se za potrebe provedbe tog odvagivanja može uzeti u obzir činjenica da težina povrede temeljnih prava ispitanika može varirati ovisno o mogućnosti pristupa predmetnim podacima u izvorima dostupnim javnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 4. svibnja 2017., Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, t. 32.).
- 55 Za razliku od obrade podataka iz izvora dostupnih javnosti, obrada podataka koji proizlaze iz izvora koji nisu dostupni javnosti podrazumijeva da će informacije o privatnom životu ispitanika od tada biti poznate voditelju obrade i, ovisno o slučaju, trećoj stranci odnosno strankama kojima se podaci otkrivaju. Tu težu povredu prava ispitanika, zajamčenih člancima 7. i 8. Povelje, treba uzeti u obzir i odvagnuti sa zakonitim interesom voditelja obrade ili treće stranke odnosno stranaka kojima se podaci otkrivaju (vidjeti u tom smislu presudu od 24. studenoga 2011., Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 i C-469/10, EU:C:2011:777, t. 45.).
- 56 Mjerilo koje se odnosi na težinu povrede prava i sloboda ispitanika bitan je element odvagivanja odnosno stavljanja u ravnotežu u svakom pojedinom slučaju, koje se zahtijeva člankom 7. točkom (f) Direktive 95/46.
- 57 U tom pogledu među ostalim treba uzeti u obzir prirodu predmetnih osobnih podataka, osobito njihovu potencijalnu osjetljivost, kao i prirodu i konkretne modalitete njihove obrade, osobito broj osoba koje imaju pristup tim podacima i modalitete pristupa potonjima.

- 58 Za potrebe tog odvagivanja također su relevantna razumna očekivanja ispitanika da se njegovi osobni podaci neće obrađivati kada on u okolnostima slučaja ne može razumno očekivati da će se ti podaci dalje obrađivati.
- 59 Naposljetku, ti se elementi moraju odvagivati s obzirom na važnost zakonitog interesa za sve suvlasnike dotične zgrade koji se u ovom slučaju nastoji ostvariti predmetnim sustavom videonadzora, u dijelu u kojem se njime u biti nastoji osigurati zaštita imovine, zdravlja i života navedenih suvlasnika.
- 60 S obzirom na prethodno navedeno, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da članak 6. stavak 1. točku (c) i članak 7. točku (f) Direktive 95/46, u vezi s člancima 7. i 8. Povelje, treba tumačiti na način da im se ne protive nacionalne odredbe kojima se dopušta postavljanje sustava videonadzora, poput sustava o kojem je riječ u glavnom postupku koji je postavljen u zajedničkim dijelovima stambene zgrade, radi ostvarenja zakonitih interesa koji se sastoje od osiguranja sigurnosti i zaštite osoba i imovine, bez privole ispitanikâ, ako obrada osobnih podataka putem predmetnog sustava videonadzora ispunjava uvjete iz navedenog članka 7. točke (f), što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Troškovi

- 61 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) odlučuje:

Članak 6. stavak 1. točku (c) i članak 7. točku (f) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, u vezi s člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protive nacionalne odredbe kojima se dopušta postavljanje sustava videonadzora, poput sustava o kojem je riječ u glavnom postupku koji je postavljen u zajedničkim dijelovima stambene zgrade, radi ostvarenja zakonitih interesa koji se sastoje od osiguranja sigurnosti i zaštite osoba i imovine, bez privole ispitanika, ako obrada osobnih podataka putem predmetnog sustava videonadzora ispunjava uvjete iz navedenog članka 7. točke (f), što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Potpisi